

EXTRA DIABOLSKÝ NÁPAD AKO SA UDRŽAŤ PRI MOCI. Slovenská mafiánska koalícia to chce dať na bolševika: Uvažujú ako zlikvidovať politickú opozíciu cez rozpustenie strán

- CZ24 News | 7. dubna 2022

SLOVENSKO: Po tom, čo nacistická NSDAP vyhrala v Nemecku voľby, Hitler začal s upevňovaním moci. Ako prvá si to odniesla zákazom činnosti a rozpustením Komunistickej strany. To bol precedens, lebo nakoniec všetky ostatné nemecké politické strany sa buď zlúčili s NSDAP, alebo boli zakázané. ostala vláda jednej strany.

Podobný proces urobili aj komunisti po nastolení červenej diktatúry – opozičné strany postavili mimo zákon, formálne na okrasu ako kvetinač v okne nechali dva-tri umŕtvené appendixy v Národnom fonte, aby budili dojem socialistickej „demokracie“. Vládla však opäť len jedna štátostrana.

Podobnej diabolskej myšlienke a pokusu, zbaviť sa raz a navždy opozície, dnes medzi prvými podľahla paradoxne tá osoba, čo by mala demokraciu a spravodlivosť strážiť a nie búrať – ministerka **Mária Kolíková**.

Znásilňovanie demokracie „demokratmi“

Akoby sa zrazu vrece roztrhlo s „hovorcami“ a vykladačmi demokracie. V skutočnosti ju však len znásilňujú a chcú využiť na svoje nedemokratické praktiky likvidácie názorovej alebo dokonca už aj politickej opozície. Ešte stále totiž časť národa verí, že demokracia je vôľa väčšiny ľudu a nikoho nemožno spod jej dáždika vytlačiť von.

V prípade politických strán je to zas len občan, ktorý dáva vo voľbách legitimitu politickým stranám a svojim voleným zástupcom s jediným obmedzením – podmienkou prekročenia päťpercentného kvóra, čo je zas demokratické pravidlo presadenia sa pluralitnej väčšiny.

Vzhľadom na doterajšiu angažovanosť neprekvapili, aj keď demokratov svojim zhodným scestným nápadom nepochybne šokovali dve političky – Mária Kolíková a Veronika Remišová – návrhom na likvidáciu politickej opozície cez súdny zákaz činnosti.

Diabolský nápad ako sa udržať pri moci

Najskôr ĽSNS z dôvodu podmieneného trestu jej predsedovi Mariánovi Kotlebovi, ale fanatická angažovanosť, zákernosť či názorová nenávisť zjavne nepoznajú hranice, a tak otvorili overtonovo okno aj pri hnutí Republika. A možno sa nezastavia ani pri Smere-sociálnej demokracii, kto vie? Takýmto spôsobom „na bolševika“ by si nepopulárne vládne strany Tejtokrajiny zabezpečili bačovanie pri koryte aj po roku 2024.

Včera sa totiž nechala najskôr na sociálnej sieti počuť ministerka spravodlivosti Mária Kolíková, že „považuje za legitímne rozprávať sa o tom, kto môže podať návrh na rozpustenie politickej strany“. **V súčasnosti môže takýto návrh podávať generálny prokurátor.** Podľa Kolíkovej je údajne na

mieste otázka, či ide o primeraný počet.

Strážca demokracie - Generálna prokuratúra

V delbe moci a z pohľadu demokracie počet (kvantita) vôbec nehrá rolu, pretože dnes hocikto môže podať návrh na rozpustenie politického subjektu, ktorý musí doručiť na Generálnu prokuratúru. Tá je v systéme delby moci relatívne nezávislá, a práve preto tvorcovia ústavy túto pre demokraciu citlivú otázku dali do rúk generálnemu prokurátorovi. Lenže ani on nie je konečným arbitrom, pretože ak by sa s návrhom stotožnil, konečný verdikt môže dať len Najvyšší súd SR.

Ako vidieť a ako to poznáme aj z totalitnej histórie a hystérie spoločnosť dospela k vyváženiu brzd a protiváh, aby nedošlo opäť k zneužitiu moci a k likvidovaniu opozície, ktorá reprezentuje časť voličov, keďže máme zastupiteľskú demokraciu.

Takéto kontroverzné a v tomto prípade účelové konanie by okrem toho ohrozilo aj ústavnú hodnotu plurality názorov a pluralitné zastúpenie názorových a politických skupín v parlamente, ktoré je nevyhnutné na zdravé fungovanie demokracie s výmenou názorov dvoch pólov a ako poistka, aby nijaký subjekt či koalícia neuchopili zas totalitne moc do svojich rúk.

Zlodeji demokracie

Navyše Kolíková druhým argumentom, že „treba mať účinné mechanizmy na zabránenie fungovania strán, ktoré popierajú základné princípy právneho štátu“ vylamuje otvorené dvere, pretože tento nástroj tu už máme.

Je jasné, že koalíčné úderky a angažovaní fanatici **vedú vojnu aj proti generálnemu prokurátorovi Marošovi Žilinkovi** preto, že netancuje tak ako si mysleli, keď ho zvolili, že bude skákať odzemok. Len z toho jediného dôvodu sa preto zrodil zákerný nápad rozšíriť subjekty na likvidáciu názorovej a politickej opozície.

Úbohé aj cez vatu prázdnych floskúl slovníka politickej (ne)korektnosti a prehľadné **ako sa zbaviť konkurencie**, ktorá by potenciálne mohla vymeniť súčasnú garnitúru, ktorej nedôveruje 80 % Slovákov. Asi neprekvapuje, že obe hurá aktivistky pochádzajú zo strany, ktorá má aktuálne podporu asi dvoch percent voličov...

V tomto kontexte preto nielen hrozivo, ale aj smiešne vyznieva plač Veroniky Remišovej na nesprávnom hrobe demokracie (v jej obmedzenom poňatí), ktorá podľa nej musí vedieť využívať nástroje, aby sa bránila proti totalitným praktikám. Tak tomu sa hovorí gól do vlastnej bránky alebo ako hovorí slovenské príslovie „zlodej kričí, aby chytili zlodeja“.

V tomto prípade zlodejov demokracie.

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)